

UZASADNIENIE

I. Z. (1) został oskarżona o to, że:

w okresie od 27 czerwca do 21 października 2003 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z I. M., B. W. (1) i A. K., będąc pracownikiem biura pośrednictwa kredytowego (...), przekazała do (...) dokumenty w postaci wniosków o udzielenie kredytu w formie karty kredytowej, zaświadczeń o zatrudnieniu w tym dokumenty wniosków o wydanie karty kredytowej na nazwisko M. P. (1), osobiście przez nią wypisany przez kserokopię dokumentów tożsamości od W. M. (1), A. S. (1), M. P. (2), M. A., A. B., S. D., Z. G., S. R., M. K., K. R., T. T. (1), K. Z., M. T., A. S. (2), W. S., K. G., M. P. (1), A. M. (1), J. G., M. S. (1), T. R. (1), J. P., Z. S., G. B., J. B. (1), A. S. (3), A. H., K. K. (1), M. S. (2), M. H., J. L., T. N., H. K., W. M. (2) i M. J. poświadczające nieprawdę oraz mające istotne znaczenie dla przyznania takiego kredytu, na podstawie których (...) bank wydał klientom M. P. (2), M. A., A. B., S. D., S. R., K. R., K. Z., M. T., W. S., K. G., M. P. (1), A. M. (1), J. G., T. R. (1) i M. K. karty kredytowe przy użyciu których, dokonali oni transakcji powodujących powstanie zadłużenia wobec banku na łączną kwotę 359.259,07 zł, a tym samym wprowadziła (...) w błąd co do autentyczności oraz zgodności z oryginałem przekazanych dokumentów oraz co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętych kredytów,

tj. o **czyn z art. 12k.k.w zw. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k.w zb. z art. 294 § 1 kk. i art. 270 § 1 k.k. w z w. z art. 11 § 2 k.k.**

B. W. (1) została oskarżona o to, że:

w okresie od 27 czerwca do 21 października 2003 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z I. M., I. Z. (1) i A. K., będąc pracownikiem i właścicielem biura pośrednictwa kredytowego (...), przekazała do (...) dokumenty w postaci wniosków od klientów o udzielenie kredytu w formie karty kredytowej, zaświadczeń o zatrudnieniu w tym dokumenty w postaci zaświadczenia nr (...) z dnia 25 marca 2003 roku na nazwisko M. P. (1), zaświadczenia o zatrudnieniu z dnia 5 sierpnia 2003 roku na nazwisko J. P., zaświadczenia o zatrudnieniu z dnia 12 sierpnia 2003 roku na nazwisko J. P. i wniosku o wydanie karty kredytowej na nazwisko G. B., osobiście przez nią wypisane oraz inne dokumenty jak również kserokopie dokumentów tożsamości od W. M. (1), A. S. (1), M. P. (2), M. A., A. B., S. D., Z. G., S. R., M. K., K. R., T. T. (1), K. Z., M. T., A. S. (2), W. S., K. G., M. P. (1), A. M. (1), J. G., M. S. (1), T. R. (1), J. P., Z. S., G. B., J. B. (1), A. S. (3), A. H., K. K. (1), M. S. (2), M. H., J. L., T. N., H. K., W. M. (2) i M. J. poświadczające nieprawdę oraz mające istotne znaczenie dla przyznania takiego kredytu, na podstawie których (...) wydał klientom M. P. (2), M. A., A. B., S. D., S. R., K. R., K. Z., M. T., W. S., K. G., M. P. (1), A. M. (1), J. G., T. R. (1) i M. K. karty kredytowe, przy użyciu których dokonali oni transakcji powodujących powstanie zadłużenia wobec banku na łączną kwotę 359.259,07 zł, a tym samym wprowadziła (...) w błąd co do autentyczności oraz zgodności z oryginałem przekazanych dokumentów oraz co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętych kredytów, **tj. o czyn z art. 12k.k.w zw. z art. 297 § 1 k.k.w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 294 § 1 kk. i art. 270 § 1 k.k.w zw. z art. 11 § 2 k.k.**

A. K. została oskarżona o to, że:

w okresie od 27 czerwca do 21 października 2003 roku w W. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w krótkich odstępach czasu działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z I. M., B. W. (1) i I. Z. (1) działając jako agent (...) przekazała do banku dokumenty w postaci zaświadczeń o zatrudnieniu i kserokopii dokumentów tożsamości bez sprawdzenia ich autentyczności oraz zgodności z oryginałem od W. M. (1), A. S. (1), M. P. (2), M. A., A. B., S. D., Z. G., S. R., M. K., K. R., T. T. (1), K. Z., M. T., A. S. (2), W. S., K. G., M. P. (1), A. M. (1), J. G., M. S. (1), T. R. (1), J. P., Z. S., G. B., J. B. (1), A. S. (3), A. H., K. K. (1), M. S. (2), M. H., J. L., T. N., H. K., W. M. (2) i M. J. poświadczające nieprawdę oraz podrobione wnioski o udzielenie kredytu w formie karty kredytowej

osobiście przez nią wypisane dla M. K., K. R., M. A., W. M. (2), T. N., J. P., A. S. (1), K. G., T. R. (1), Z. S., W. M. (1), K. Z., J. B. (2), S. D., T. T. (1), Z. G., M. T., S. R., A. S. (2), J. H., M. S. (1), K. K. (1), J. S., M. S. (2) mające istotne znaczenie dla przyznania takiego kredytu, na podstawie których (...) wydał klientom M. P. (2), M. A., A. B., S. D., S. R., K. R., K. Z., M. T., W. S., K. G., M. P. (1), A. M. (1), J. G., T. R. (1) i M. K. karty kredytowe przy użyciu których, dokonali oni transakcji powodujących postanie zadłużenia wobec banku na łączną kwotę 359.259,07 zł, a tym samym wprowadziła (...) w błąd co do autentyczności oraz zgodności z oryginałem przekazanych dokumentów oraz co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętych kredytów,

tj. o **czyn** z **art.** 12k.k.w zw. z **art.** 297 § 1 k.k.w zb. z **art.** 286 § 1 k.k. w zb.z **art.** 270 § 1 k.k. w zw. z **art.** 294 § 1 k.k.w. **zw.** z **art.** 11 § 2 kk.

Sąd Rejonowy dla W. w W. wyrokiem z dnia 25 października 2012r. w sprawie V K 1285/07 :

1. W ramach zarzucanego czynu uznał oskarżoną B. W. (1) za winną tego, że w bliżej nieustalonym czasie, nie później niż dnia 8 sierpnia 2003 r., w zamiarze aby inna osoba popełniła przestępstwo udzieliła jej pomocy w ten sposób, że wystawiła zaświadczenie nr (...) o zatrudnieniu M. P. (1) w (...) B. W. (1) poświadczające nieprawdę co faktu jej zatrudnienia w w/w podmiocie oraz osiąganych zarobków, czym ułatwiła przedłożenia wskazanego dokumentu w celu uzyskania przez M. P. (1) z (...) kredytu w formie karty kredytowej, co wypełniło znamion przestępstwa z art. 18§3kkw związku z art. 297 § 1 kk i na tej podstawie skazał ją a na podstawie art. 19 § 1 kk w związku art. 297 § 1 kk wymierzył jej karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. 2 . Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w związku art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 (trzech) lat próby.

3. Oskarżone I. Z. (1) i A. K. uniewinnił od popełnienia zarzucanych im czynów.

4. Na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrot dowodów rzeczowych z wykazu (...) do (...) , z pozycji 1-3 do (...) Dział(...) ul. (...), oraz z wykazu (...) A. K..

5. Zasadził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. P. kwotę 2016 (dwa tysiące szesnaście złotych) plus VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

6. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk koszty sądowe w zakresie oskarżonych I. Z. (1) i A. K. przejął na rachunek Skarbu Państwa.

7. Na podstawie art. 624 par 1 kpk oskarżoną B. W. (1) zwolnił od ponoszenia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator.

Prokurator zaskarżył przedmiotowy wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych i orzeczeniu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 391 §1 i 3 kpk to jest wydanie orzeczenia w oparciu o ujawniony protokół zeznań A. M. (1) na podstawie przesłanki braku możliwości doręczenia mu wezwania bez umożliwienia świadkowi wypowiedzenia

się co do jego treści w sytuacji gdy powołana w postanowieniu przesłanka nie wystąpiła przy czym obraza tych przepisów mogła mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie zeznań A. M. (1) za w pełni wiarygodne i tym samym wspierające wersję oskarżonych

2. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 366§1 kpk to jest braku baczenia na to by zostały wyjaśnione wszystkie istotne okoliczności sprawy poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z przesłuchania świadka T. T. (1) wnioskowanego przez oskarżyciela publicznego aktem oskarżenia i poprzestanie na stwierdzeniu, iż wezwany na rozprawę świadek nie jest tym, który został wskazany w akcie oskarżenia bez poczynienia dalszych ustaleń, co skutkowało wydaniem orzeczenia w oparciu o niepełny, choć dostępny, materiał dowodowy przy czym obraza tych

przepisów mogła mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez pominięcie treści zeznań ww i tym samym brak weryfikacji wyjaśnień oskarżonych w ich kontekście co prowadziłyby do uznania, iż dopuściły się one zarzucanych im czynów

3. obrazę przepisów postępowania w postaci art. 7 kpk i art. 410 kpk polegającą na nie wyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy w postaci sprzeczności wynikającej z treści zeznań T. R. (1) oraz opinii biegłego z zakresu badania pisma ręcznego w zakresie zarówno A. K. jak i I. Z. (2) w odniesieniu do autorstwa zapisów wniosku o wydanie karty kredytowej oraz zapisów zaświadczenia o zatrudnieniu wystawionego na dane świadka i w konsekwencji przyjęcia obu sprzecznych ze sobą wersji za wiarygodne co stanowiło naruszenie zasad prawidłowego rozumowania przy czym obraza tego przepisu mogła mieć wpływ na treść orzeczenia poprzez uznanie zeznań T. R. (1) albo wydanych opinii za w pełni wiarygodne lub niewiarygodne i tym samym mające wpływ na ocenę całokształtu materiału dowodowego w tym wyjaśnień oskarżonych

4. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na niesłusznym uznaniu, że oskarżone nie dopuściły się czynu z art. 12 kk w zw z art. 297§1 kk w zb z art. 286§1 kk w zb z art. 294§1 kk i art. 270§1 kk w zw z art. 11 §2 kk, podczas gdy prawidłowa ocena, w oparciu o wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego, całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku przeciwnego.

Wskazując na powyższe prokurator wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Wyrok powyższy zaskarżył również obrońca oskarżonej B. W. (1) w całości na korzyść oskarżonej.

Wyrokowi zarzucił: obrazę prawa materialnego tj. art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 297 § 1 k.k. poprzez błędne przyjęcie, że oskarżona swoim zachowaniem, polegającym na wystawieniu zaświadczenia nr (...) o zatrudnieniu M. P. (1) w (...) B. W. (1) poświadczające nieprawdę co do faktu jej zatrudnienia ww. przedmiocie udzieliła pomocy M. P. (1) w dokonaniu oszustwa na szkodę (...), czym wypełniła znamiona przestępstwa według przyjętej przez Sąd meriti kwalifikacji prawnej, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy i dokonane na jego podstawie ustalenia faktyczne wskazują, że oskarżona nie popełniła czynu zabronionego przypisanego jej zaskarżonym wyrokiem na podstawie zastosowanej kwalifikacji prawnej.

W związku z powyższym obrońca oskarżonej wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia przypisanego jej czynu. Ponadto obrońca oskarżonej wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej obrony z urzędu za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje .

IW odniesieniu do apelacji wniesionej przez prokuratora.

Apelacja wniesiona w sprawie przez prokuratora nie jest zasadna i w konsekwencji nie zasługuje na uwzględnienie.

Dla niniejszych rozważań kluczowe znaczenie ma okoliczność , iż przedmiotowa apelacja wniesiona została przez prokuratora , a więc podmiot tzw. fachowy . Sąd odwoławczy rozpoznaje więc taką apelację w granicach uchybień w niej podniesionych, chyba że zachodzą wyjątkowe przesłanki określone w art.439 i 440 kpk . Oczywiście ciężar sprecyzowania uchybień i ich wykazanie należy do skarżącego podmiotu kwalifikowanego . Otóż, od razu trzeba podkreślić , iż Sąd Okręgowy nie podziela zarzutów apelacji prokuratora jakoby w postępowaniu doszło do takich jego uchybień, które skutkować mogą podważeniem prawidłowości zaskarżonego wyroku , aby doszło do błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia . Sąd II instancji nie stwierdza też , aby zachodziły podstawy bezwzględne odwoławcze, ani rażąca niesprawiedliwość orzeczenia. Istotnie , w postępowaniu przed Sądem I instancji nie przesłuchano świadka T. T. i w konsekwencji nie ujawniono jego poprzednich relacji . Uchybienie to jednakże zostało konwalidowane przed Sądem II instancji - wobec śmierci świadka ujawniono jego zeznania.

Okoliczność w postaci powyższego uchybienia nie może mieć samoistnie znaczenia dla zaskarżonego wyroku . Relewantna jest bowiem treść zeznań świadka . A skarżący nie wykazał - ograniczając się do nieuprawnionej polemiki - , aby ocena zeznań świadka T. T. dokonana przez Sąd Rejonowy była wadliwa.

W odniesieniu do dowodu z zeznań świadka A. M. należy podnieść, iż po pierwsze Sąd ma prawo w trybie art.391 & 1 kpk ujawnić zeznania świadka - np. w sytuacji, gdy nie można ustalić jego miejsca pobytu / skarżący w żaden sposób nie wykazuje, aby sytuacja taka nie zachodziła / . Po drugie w sprawie nie ograniczono się do przesłuchania świadka w postępowaniu przygotowawczym , został on przesłuchany także w toku postępowania sądowego / k-4366-7 / . Podobnie jak w przypadku pierwszego ze wskazanych świadków , prokurator nie wykazuje - poza nieuprawnioną polemiką - aby ocena dowodu z zeznań świadka A. M. Sądu Rejonowego była wadliwa.

W odniesieniu do wątku sprawy związanego z osobą świadka T. R. , istotnie z opinii grafologicznej wynika, iż pismo ręczne w obrębie zaświadczenia o zatrudnieniu zostało nakreślone przez I. Z. (1) / k-3919 / , nadto wniosek o wydanie przedmiotowej karty kredytowej został nakreślony przez A. K. / k-3773 / . Jasne jest przy tym, iż świadek T. R. zeznał m.in. , iż zaświadczenie o zatrudnieniu sam wypisał / k-2787 / . Jednakże skarżący nie uwzględnia okoliczności , iż przedmiotem postępowania było poświadczenie nieprawdy ze strony I. Z. (1) w zakresie tegoż zaświadczenia . Tymczasem , jak wynika z zeznań świadka T. R. faktycznie pracował, o odpowiedzialności karnej oskarżonej nie może być mowy / art.271 & 1 kk / . Podniesiona w apelacji okoliczność o wypisaniu przedmiotowego wniosku przez A. K. w żaden sposób nie przeczy ustaleniom i ocenom Sądu Rejonowego . Jest przy tym oczywiste, iż dla wypełnienia znamion przestępstwa nie wystarczy tu samo wypełnienie przedmiotowego wniosku . Należy tu bowiem uwzględnić definicję dokumentu z art.115 & 14 kk , który stanowi, iż dokumentem jest jedynie taki przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji , z którym jest związane określone prawo albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa , stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne .

Skarżący nie uwzględnia też , iż świadkowie w toku postępowania sądowego składali zeznania po upływie znacznego czasu od zdarzeń objętych aktem oskarżenia, pierwszych przesłuchań . Mieli więc - w tych warunkach - prawo nie pamiętać szczegółów . Przeciwny pogląd skarżącego , który domaga się „ dokładnego przesłuchania świadków „ w postępowaniu sądowym jest - w tych warunkach - nie do przyjęcia.

Skarżący w apelacji powołuje się na okoliczność czynności procesowych przeszukania mieszkań oskarżonych K. / k-243-5 / i W. / k-3517 / . Jednakże prokurator w

żadnym stopniu nie wykazuje jakie znaczenie ma okoliczność ujawnionych w toku przeszukania przedmiotów z zarzutami aktu oskarżenia. Powołanie się tu na notatkę urzędową z k-3541 jest w żadnym razie niewystarczające dla podważenia prawidłowości zaskarżonego orzeczenia . Notatka ta nie stanowi dowodu w rozumieniu art. 174 kpk , oceny , przemyślenia sporządzającego tą notatkę nie mają procesowego znaczenia.

Sąd Rejonowy , poza wyżej wskazanymi uchybieniami - nie mającymi wpływu na treść orzeczenia , w przedmiotowym postępowaniu nie uchybił, dokonując prawidłowych ustaleń faktycznych, w oparciu o swobodną ocenę dowodów, prawidłowo uznając , iż w odniesieniu do czynów zarzucanych oskarżonym Z. i K. brak podstaw do skazania , a w odniesieniu do oskarżonej W. zachodzą podstawy do skazania tej oskarżonej jedynie w ograniczonym , szczegółowo opisanym w części dyspozytywnej orzeczenia zakresie.

Należy dodać , iż sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom i ocenom sądu meriti własnych ustaleń i ocen skarżącego to stanowczo za mało , aby podważyć prawidłowość zaskarżonego orzeczenia / por. np. komentarze do kodeksu postępowania karnego - Tomasz Grzegorzczak str.833 Warszawa 2008 , Stanisław Zabłocki str.120 tom III Warszawa 2004 i wskazane tam piśmiennictwo i orzecznictwo /.

IIW zakresie apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej B. W. . Apelacja obrońcy oskarżonej nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie . Odpowiednio uwagi podniesione w pkt. I niniejszych rozważań mają zastosowanie również w przypadku omawianej tu apelacji.

Sąd Rejonowy w postępowaniu kierował się zasadą obiektywizmu , ograniczając czyn oskarżonej do czynu przypisanego w części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Sąd Rejonowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne , w oparciu o swobodną ocenę dowodów, ustosunkowując się w taki sposób do istotnych dowodów, okoliczności sprawy .

Na tym tle apelacja obrońcy stanowi jedynie nieuprawnioną polemikę .

Skarżący pomija przy tym , iż oskarżonej nie przypisano przestępstwa oszustwa z art.286 & 1 kk. Odpowiednie więc uwagi obrońcy są irrelewantne dla niniejszych rozważań.

Nie budzi wątpliwości - w świetle swobodnej oceny przez Sąd Rejonowy materiału

dowodowego - iż oskarżona B. W. przypisanym jej zachowaniem wyczerpała

dyspozycję art. 18 & 3 kk w zw. z art.297 & 1 kk . Opis czynu przypisanego oskarżonej

koreluje z zebrany w sprawie materiałem dowodowym / w szczególności w postaci

częściowo wyjaśnień oskarżonej , zeznań M. P., opinii grafologicznej / i zawarte w

nim zostały wszelkie znamiona powołanych przepisów . Okoliczność , iż nie doszło w

konkretnym przypadku do powstania szkody i związanych z tym okoliczności jest

irrelewantna z punktu widzenia powołanych przepisów . Jeszcze raz bowiem należy podkreślić, iż oskarżonej nie przypisano oszustwa określonego w art.286 & 1 kk. Również wymiar orzeczonej wobec oskarżonej kary nie jest rażąco niewspółmierny . Sąd Rejonowy przy wymiarze kary uwzględnił ustawowe dyrektywy i wskaźniki , okoliczności dotyczące tak czynu , jak i osobowości oskarżonej . Wymiar ten oscyluje raczej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy orzekł jak w części dyspozytywnej wyroku.

Orzeczenie o kosztach opiera się o art.636 & 1 kpk i w zakresie czynu przypisanego B. W. o art.624 & 1 kpk / zwolniono oskarżoną od kosztów z analogicznych przyczyn jak Sąd Rejonowy /.

Wysokość wynagrodzenia za nieopłaconą obronę z urzędu ustalono w myśl & 2 u. 3 , 14 u.2 pkt.4 rozporządzenia MS z 28.09.2002 r. / Dz. U. nr. 163 poz. 1348 ze zm. /